

ACZÉL GÉZA (szino)líra torzósztár

ACZÉL GÉZA (1947) Debrecen

ARTIKULÁLATLAN

mikor az ember ötven fokon bágyad nem találhatja mért nem szorgoskodnak jobban a négerek a forró afrikában mikor mínusz harmincban fagyott madarak hullanak az égből egyikünk sem irigyeli a jégviharokban űri hidegben a foka prédát remélőt és mivel ezeknek az idétlen relatív paralelleknek végtelen a sora közbülső homályos tartományokban artikulátlan sejtelmesség minden szellemi vacsora melynek maradéka előbb-utóbb a szemantika szakadékjába hull akár akarja akár nem a bölcs vagy hatalmával kérkedő nagyúr ez eddig jó kis destruktív szövegnek tűnik bárhogy szeretném a szárnyaló költői sugallatot elterelgetni a műig az anyagtan térben nem akad képi leleménye mellyel hitelesíthető a maradandó gondolat egésze kicsalogatva azt egy varázsos szublimált rétre amelyen nem feltétel a bizonytalan tudomány mint tiszteletteljes mérce az egymásra halmozódó tudás önámító reménye sem ennek kudarcából lélegezve némi gyógyító hit retorikai illúziókkal és olykor megváltó csalókkal a mérhetetlen földi kínt az égi víziókkal enyhíteni és mivel a legnagyobb kételyekbe csak belebonyolódni lehet legyen ennyi

ÁRU

az egyik gyerek ausztráliában bámulja a struccok iramát a másik talán éppen juharcák szellőző árnyékában mereng nedvükből miként kutyulhatják a híres szirupos csodát közben az irdatlan messzeségben a kerti kiskaput zárja netán az ős vagy a panel egyik koszlott emeletére tér meg éjszakára ám valószínű az érzés akkor is árva ha újjagzadgként kék úszómedencéjébe csobban lakkozott celebként vagy perc-politikusként jóllakottan mivel ez az úri mániája a hétköznapok gyötrelmeiből kiszabadult egyednek de most nem valami szociális árut kívánok billegő versbe foglalni kegyednek hanem egy új érzületet a relatív békességben szétszakadt családot s nem is hiteltelen prédikátorok imáit amelyekből évszázadokon keresztül intézményesen valami sötét bűn szivárgott mai napig álszent bölcseletekkel riasztva föl a vakvilágot hanem az anyát kinek fáradt tekintete az ablakon át a semmibe réved mert velük elszállt az életnek biológiai hiányba kódolt értelme vagy amikor az apa szemérmesen takargatná baját nehogy férfiaságán átüssön ugyanaz a hiány s a távszeretet felemás lángja s sóhajok között jobb híján csöndben maradnak

ÁRUBEHOZATAL

unalmas tanszobákban hiába bújtuk az ócska térképeket órákon át maradt a verbális rögzítés csupán hisz szellemi szintünk mögé igazodott e nagyszerű játék az ország-világ még ha néha hajba is kaptunk létezik egyáltalán némely hegy s folyó az agyi tréningben a versenyhangulat volt a jó egyszóval szórtuk a tudást mint a rossz papírdráma de még föl sem fogtuk minek hol húzódik a határa hogy egy bemagolt spanyol hegyvonulat nem éppen a mátra csak az a lényeg hogy az adott sor az irkában a pontot bekapálja nem beszélve arról mit jelent az a csúnyácska szó hogy árubehozatal visszavetítve most a rigmust mivel mi akkor azt gondoltuk körülöttünk minden magyar először a történelmi zavargások után az terelte el e téves tudatot amikor itt-ott felfedeztünk néhány ikka-csomagot és a srácok némelyike büszkén előhúzza zsebéből az izraeli ráógumit te még nem láttál gyerekek közt akkora bulit körömnői mentolos darabja a salakos udvaron tudat alatt már készíttetett a szabadpiacra még a kuriózummal felszorozva is mi lehet az ár mázlistának elég volt a matek sűgás ma meg odaszólsz flegmán és lírátlanul – ez import